

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerra

Ensenyament
CGT Catalunya
C/ Pare Lainez 18
2a planta
08025 Barcelona
Tel. 93 310 33 62

www.cgtense.pangea.org • cgtense@cgtcatalunya.cat • DL 36887/92

Març 2019

DESPRÉS DE LES ELECCIONS SINDICALS: CAL RECUPERAR ELS ESPAIS DE DEBAT I ORGANITZACIÓ

Des de CGT hem dit, i reiterem, que la clau per fer del sindicalisme l'eina per defensar els nostres drets, no passa tant per votar un cop cada 4 anys, ni pels resultats electorals en si, sinó per la seva capacitat per organitzar i mobilitzar els i les treballadores al llarg d'aquests 4 anys. No obstant, no podem obviar que els resultats de les darreres eleccions no són els que haguéssim volgut i que, entre d'altres, reflecteixen allò que, ara per ara, considerem un dels principals problemes que tenim com a col·lectiu docent: la manca d'espais de debat, organització i decisió col·lectiva i assembleària.

REFLEXIONS SOBRE ELS RESULTATS DE LES ELECCIONS

D'entrada, cal constatar que l'augment de la participació difícilment es pot relacionar amb un major interès pel sindicalisme sinó a la irrupció de la situació política en la qual estem immerses: una confrontació dura entre l'estat monàrquic i una part significativa del poble de Catalunya. La major part d'aquesta participació ha anat a parar a la Intersindical-CSC i USTEC, com a referents a ulls de molta gent, d'un major compromís amb el moviment independentista. És aquest mateix element allò que explica el desembarcament de la Intersindical-CSC i l'augment d'USTEC. Cal dir que ha estat determinant el suport directe de l'ANC, amb la crida a la votació de les opcions independentistes, fins i tot el mateix dia de "reflexió". És cert, a més, que la Intersindical-CSC ha comptat amb un suport implícit des del Govern, i una prou efusiva felicitació del propi Puigdemont pels seus resultats a la funció pública. El gran damnificat en aquest nou escenari és CCOO que retrocedeix en vots i perd 35 delegats/ades, és a dir, el 37%.

Pel que fa a la CGT els resultats no han estat els que haguéssim volgut, si bé augmentem lleugerament en nombre de vots, retrocedim en 4 delegats/ades, passant de 28 a 24. El nostre objectiu era arribar a la mesa sectorial d'Ensenyament, la qual cosa ens obligava a pujar fins els 37.

Contradictòriament i paradoxalment, en aquests 4 anys l'afiliació a CGT Ensenyament ha tingut un creixement significatiu, al voltant del 40%. Com és que aquest augment de l'organització no s'ha traduït en un creixement significatiu en vots? De ben segur que no hem fet prou bé moltes coses, però tenim la plena convicció que allà on hi ha hagut lluites importants, la CGT hi era.

Probablement hi ha un element que ens ajudi a comprendre les dificultats de la nostra acció sindical. La nostra prioritat en l'acció sindical ha estat la construcció d'un sindicalisme des de baix cap a dalt, una acció sindical que necessàriament neix en el lloc de treball, el centre, i s'estén per les estructures de les quals sempre ens hem dotat; el

teixit de zona i les assemblees. Aquests són els instruments essencials de la nostra acció i s'ha de constatar que lluny d'avançar, **aquests instruments han perdut força** en els darrers 4 anys.

I això ocorre en el marc del desplegament de la LEC, que la majoria sindical, fins al moment, USTEC-CCOO ha enfrontat amb vagues bolet ineficaçes per aturar-la. La LEC és una trituradora de l'esperit crític, dels espais de debat i reflexió: claustres que queden convertits en pura informació i al dictat de les decisions de les direccions, selecció a dit del personal, cosa que elimina la crítica a la gestió directiva, acompanyada d'una burocratització brutal de la tasca docent, han fet que el o la docent quedi sota la pressió de les direccions, i amb poc temps i poques ganes de lluitar pels seus drets. **En una paraula, els espais de reflexió i debat col·lectiu en els centres s'han reduït a la mínima expressió.** I, reflex d'aquest fet, les reunions de zona han minvat, i es mantenen essencialment pel nostre treball. També han retrocedit les comunitats educatives, les assemblees grogues i altres mecanismes que s'havien creat per a la lluita contra les retallades, en defensa de l'educació pública i contra els tancaments. I que ara només funcionen lligades a casos concrets.

Aquest debilitament **minva però no elimina la capacitat de mobilització del professorat.** Per exemple, les vagues del 29 novembre, 21 de febrer o la del 8 de març, han estat importants, però sense un debat de base entre la gent treballadora, simplement adherint-se "individualment" a la vaga, quan la vaga és un dret col·lectiu. I quan el debat de base s'elimina i no hi ha reflexió col·lectiva, aleshores quedem cadascun/una de nosaltres com individu aïllat davant els missatges exteriors que ens arriben. També cal dir que USTEC ha gaudit –quasi en exclusiva– del protagonisme en els

mitjans de comunicació, i ens trobem altres sindicats que continuen fent de la gestió de les necessitats individuals, com ara per exemple els cursos d'oposicions, la seva prioritat en l'acció sindical.

PERSPECTIVES: SEGUIM CONSTRUÏNT DES DE BAIX

Ens preocupen els nostres resultats electorals, òbviament, perquè també reduiran els recursos escassos que tenim per a l'acció sindical. Però no veiem altre camí que continuar amb la construcció d'un sindicalisme lligat a les bases. Hem de posar el peu a cada porta, per evitar que els centres es continuïn tancant en si mateixos i es facin impermeables a l'acció sindical i reivindicativa. Només així, debatent-les i decidint-les des de baix, podrem construir mobilitzacions amb prou contundència i continuïtat com per a revertir les retallades i recuperar la democràcia als centres educatius. Per això, seguirem intentant que es facin assemblees als centres, que es reprenguin amb força les assemblees de zona, i impulsant els tan necessaris espais de coordinació i debat conjunt de les treballadores de l'educació pública.

En aquest sentit, hem treballat per donar continuïtat a la vaga del 29N per tal de revertir les retallades i continuem treballant per enfortir l'Assemblea de Treballadores de l'Ensenyament públic com a espai per a coordinar les assemblees de centre. Mantenim que hi ha marge per a revertir retallades de cara al proper curs, i que la forma de fer-ho ha de ser amb mobilitzacions que es puguin debatre i decidir de la forma més àmplia possible. Per això, seguim cridant a organitzar assemblees als vostres centres per parlar-ne i, també, a participar de la propera Assemblea de Treballadores de l'Educació Pública el proper 26 d'abril a les 18:30h.

Aquest sindicalisme que es construeix necessàriament des de baix és el nostre compromís. I, encara més avui, fem una crida a l'afiliació. L'acció sindical, tal i com l'entendem nosaltres, no és el resultat de l'acció dels "alliberats/ades" sindicals, sinó la suma de centenars de petites accions. Lluitem per reobrir els centres al debat i a la coordinació de l'acció que n'ha d'emergir. Ajuda'ns a construir el sindicalisme des de la base. **Vine i organitza't amb nosaltres!**

Ponent C/ Darrerera Sant Martí, 15, 1r - 25003 Lleida • cgtenseponent@gmail.com • tel. 973 27 53 57

Girona Av. Sant Narcís, 28, entl 2a -17005 Girona • cgt_gir@cgt.es • tel. 972 23 10 34

Camp de Tarragona Pl. Imperial Tarraco, 1 - 43005 Tarragona • eductgn@gmail.com • tel. 977 24 25 80

Barcelona C/ Pare Laínez 18, 2a planta - 08025 Barcelona • cgtense@cgtcatalunya.cat • tel. 93 310 33 62